

PRIPOROČILA

SVET

PRIPOROČILO SVETA

z dne 6. decembra 2007

glede Priročnika o sodelovanju na velikih dogodkih z mednarodno razsežnostjo za policijske in varnostne organe

(2007/C 314/02)

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Varnostnega priročnika za uporabo policijskih organov in služb ob mednarodnih dogodkih, kot so zasedanja Evropskega sveta, in Priročnika za sodelovanje med državami članicami za preprečevanje terorističnih dejanj na olimpijskih igrah in podobnih športnih dogodkih,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Eden izmed ciljev Evropske unije je zagotoviti državljanom visoko stopnjo varstva na območju svobode, varnosti in pravice s pripravo skupnih ukrepov med državami članicami pri policijskem sodelovanju.
- (2) V državah članicah velikokrat potekajo veliki dogodki z mednarodno razsežnostjo.
- (3) Organi kazenskega pregona, ki so v državi članici odgovorni za velik dogodek z mednarodno razsežnostjo, morajo zagotoviti varnost dogodka tako z vidika javnega reda kot z vidika boja proti terorizmu. Čeprav je pri nekaterih vrstah dogodkov (politični, športni, družabni, kulturni ali drug dogodek) en vidik lahko pomembnejši od drugega in so zanj morda odgovorni drugi organi, je treba upoštevati oba vidika.
- (4) Pomembno je, da je pristojnim organom na voljo praktičen instrument s smernicami in idejami, v katerih so

upoštevane izkušnje in dobra praksa iz preteklih dogodkov.

- (5) Priročnik bi se moral po potrebi pregledati in posodobiti na podlagi na novo pridobljenih izkušenj in nadaljnega razvoja najboljših praks –

PRIPOROČA DRŽAVAM ČLANICAM:

- (1) da okrepijo sodelovanje, predvsem praktično sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi, da bi se lahko na večjih dogodkih z mednarodno razsežnostjo, ki se organizirajo v državah članicah Evropske unije, zagotovila javna varnost;
- (2) da v ta namen zagotovijo, da bo Priročnik o sodelovanju na velikih dogodkih z mednarodno razsežnostjo za policijske in varnostne organe na voljo zadevnim pristojnim organom.

V Bruslju, 6. decembra 2007

Za Svet
Predsednik
Alberto COSTA

PRILOGA

PRIROČNIK O SODELOVANJU NA VELIKIH DOGODKIH Z MEDNARODNO RAZSEŽNOSTJO ZA POLICIJSKE IN VARNOSTNE ORGANE

- I. UVOD
- I.1 **Namen**
- I.2 **Temeljna načela**
- II. UPRAVLJANJE INFORMACIJ
- II.1 **Točke za stike**
 - II.1.1 Stalne točke za stike
 - II.1.2 Točke za stike, povezane z dogodkom
- II.2 **Izmenjava informacij**
- II.3 **Ocena nevarnosti in analiza tveganja**
- III. UPRAVLJANJE DOGODKA
- III.1. **Obveznosti sodelujočih organov in služb v državi članici organizatorki**
- III.2. **Ohranjanje javnega reda in varnosti**
 - III.2.1 Javni red in varnost
 - III.2.2 Ukrepanje v zvezi s kaznivimi dejanji
 - III.2.3 Teroristične grožnje
- III.3 **Operativno sodelovanje z drugimi državami članicami**
 - III 3.1 Čezmejno sodelovanje
 - III.3.2 Operativna podpora
 - III.3.3 Uradniki za zvezo
 - III.3.4 Opazovalci
 - III.3.5 Finančna ureditev in oprema
 - III.3.6 Komunikacijski načrt
- III.4 **Medijska strategija**
- III.5 **Navodila, usposabljanje in urjenje**
- IV. OCENA
- IV.1 **Ocena dogodka**
- IV.2 **Strateška ocena**
- PRILOGA A Standardni obrazec prošnje za uradnike za zvezo ali uradnike, ki zagotovijo druge vrste operativne pomoči
- PRILOGA B Analiza tveganja glede možnih protestnikov in drugih skupin
- PRILOGA C Standardni obrazec za izmenjavo informacij glede posameznikov, ki predstavljajo teroristično grožnjo
- PRILOGA D Standardni obrazec za izmenjavo informacij glede skupin, ki predstavljajo teroristično grožnjo
- PRILOGA E Referenčni dokumenti
- PRILOGA F Stalne točke za stike s področja javnega reda

I. UVOD

I.1 Namen

Namen tega priročnika je, da služi kot praktični instrument, ki nudi smernice in ideje organom pregona v Evropi, zadolženim za varnost na velikih dogodkih z mednarodno razsežnostjo (kot so na primer olimpijske igre in drugi večji športni dogodki ⁽¹⁾) ter večji družabni dogodki ali politična srečanja na visoki ravni, kot je na primer vrh G8). Zato se načela, ki jih določa ta priročnik, lahko uporabljajo samo, če je to potrebno ali koristno, in ob polnem spoštovanju nacionalne zakonodaje. Prav tako naj ne bi vplivali na dogovore iz dvostranskih sporazumov ali memorandumov o soglasju.

Priročnik je živ dokument, ki naj bi se spreminjal in prilagajal v skladu z novimi izkušnjami in razvojem najboljših praks (glej IV.2 Strateška ocena).

Varnostni priročnik za uporabo policijskih organov in služb ob mednarodnih dogodkih, kot so zasedanja Evropskega sveta in Priročnik za sodelovanje med državami članicami za preprečevanje terorističnih dejanj na olimpijskih igrah in podobnih športnih dogodkih sta bila vključena v najnovejšo različico priročnika. Organi pregona, odgovorni za velik dogodek z mednarodno razsežnostjo, morajo zagotoviti varnost dogodka, tako z vidika javnega reda kot z vidika boja proti terorizmu. En vidik je glede na vrsto dogodka (politični, športni, družabni, kulturni ali kateri drugi) morda pomembnejši od drugega in zanj so morda odgovorni drugi organi, vendar je oba vidika treba upoštevati.

I.2 Temeljna načela

Zagotavljanje reda in miru bi morala voditi načela zakonitosti, sorazmernosti in zmernosti, pri čemer bi moral imeti prednost manj vsiljiv pristop. Kadar je mogoče, je treba izbrati pomirjevalen policijski pristop, ki temelji na dialogu, skupnem upravljanju javnega prostora, in partnerstvu.

Organi kazenskega pregona držav članic, odgovorni za varnost na velikih dogodkih z mednarodno razsežnostjo, še posebej na političnih dogodkih, si morajo prizadevati, da se v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin dosledno spoštujejo človekove pravice, zlasti pravica do svobodnega izražanja mnenj in mirnega zbiranja. V kar največji možni meri bi bilo treba preprečiti vmešavanje oseb ali skupin, katerih nameni ali dejanja so povezani z nasiljem ali drugimi kaznivimi dejanji.

Čeprav nosi država članica gostiteljica glavno odgovornost pri zagotavljanju varnosti dogodka, so zaradi njegovega mednarodnega značaja vse ostale države članice in pristojni organi Evropske unije (EU) odgovorni za pomoč in podporo pri zagotavljanju te varnosti.

II. UPRAVLJANJE INFORMACIJ

II.1 Točke za stike

II.1.1 Stalne točke za stike

V skladu s Skupnim ukrepom Sveta 97/339/PNZ z dne 26. maja 1997 o sodelovanju na področju javnega reda in miru ter varnosti ⁽²⁾ morajo države članice vzpostaviti vsaj eno stalno točko za stike.

Kontaktne podatke in druge ustrezne informacije o stalnih točkah za stike je treba sporočiti generalnemu sekretariatu Sveta (čigar e-naslov je naveden v Prilogi F), ki jih pošlje državam članicam. Na isti način je treba sporočiti tudi vse pomembnejše spremembe v zvezi s stalnimi točkami za stike države članice.

Vse točke za stike bi morale izpolnjevati naslednje standarde:

- 24-urna razpoložljivost (v potrebnem obsegu pred in med dogodkom ter po njem);
- osebje z zadostnim jezikovnim znanjem vsaj še enega jezika institucij EU;
- stalno delujoče komunikacijske povezave in informacijska infrastruktura, vključno s telefonom, telefaksom in e-pošto, po potrebi zavarovano s šifriranjem, ter z dostopom do interneta;
- zadostne prevajalske zmogljivosti za izmenjavo informacij.

⁽¹⁾ Priporočila za mednarodno policijsko sodelovanje, povezano z mednarodnimi nogometnimi tekmami, so opredeljena v posebnem priročniku: glej Resolucijo Sveta o posodobljenem priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico (UL C 322, 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL L 147, 5.6.1997, str. 1.

II.1.2 Točke za stike, povezane z dogodkom

Za vsak večji dogodek z mednarodno razsežnostjo bi morala država članica določiti eno ali več točk za stike, povezanih z dogodkom. Glede na nacionalno zakonodajo ali infrastrukturo so te lahko iste kot stalne točke za stike. Vse točke za stike, povezane z dogodkom, bi morale izpolnjevati omenjene standarde.

Država članica organizatorica stalne točke za stike drugih držav članic (glej Prilogo D) obvesti o podrobnostih v zvezi s tistimi točkami za stike, ki so povezane z dogodkom. Vsaka država članica nato obvesti državo članico organizatorico o svojih točkah za stike za ta dogodek.

Med nalogami točk za stike, ki so povezane z dogodkom, bi lahko bile omogočanje:

- pridobivanja in analize informacij na nacionalni ravni, pa tudi iz drugih držav članic, tretjih držav, ustreznih organov EU in iz drugih virov informacij;
- nadzora kakovosti v zvezi z obliko in vsebino;
- vzpostavitev zanesljivih in učinkovitih komunikacijskih povezav z ustreznimi ključnimi akterji na nacionalni in mednarodni ravni – predvsem prek varnih povezav;
- izmenjave informacij prek obstoječih varnih komunikacijskih povezav;
- izmenjave informacij v sodelovanju z drugimi državami članicami, tretjimi državami, ustreznimi organi EU in drugimi mednarodnimi ustanovami;
- sporočanja obdelanih informacij svojim varnostnim službam, policijskim organom in drugim službam, takim službam države organizatorice, pa tudi organom in službam v drugih državah članicah in po potrebi tudi ustreznim organom EU;
- zagotavljanja ocene nevarnosti in analize tveganja v zvezi z morebitnimi protestniki in drugimi skupinami državi članici organizatorici;
- opazovanja, vrednotenja in nadaljnega ukrepanja v zvezi z dogodkom.

II.2 Izmenjava informacij

Država članica bi morala informacije, ki jih njen nacionalni organ šteje kot pomembne za varnost dogodka v drugi državi članici, nemudoma sporočiti ustreznemu organu te države članice. Države članice se morajo pri sporočanju informacij zavedati svojih obveznosti glede njihove zaupnosti.

Izmenjavo informacij je treba opraviti s pomočjo obstoječih komunikacijskih kanalov in struktur. Izmenjava informacij, tudi osebnih podatkov, mora biti opravljena ob strogem spoštovanju določb nacionalnega in mednarodnega prava ter pogodb, ki se uporabljajo za vsak posamezen primer ⁽¹⁾.

Za lažjo izmenjavo informacij morajo poskrbeti točke za stike sodelujočih držav članic.

Po obdelavi se zbrane informacije sporočijo ustreznim organom in službam. Stike med varnostnimi službami, policijskimi organi in službami v različnih državah članicah lahko usklajujejo in organizirajo njihove točke za stike.

Točke za stike v državi članici organizatorici bi morale omogočiti lažje pridobivanje, analizo in izmenjavo ustreznih informacij o dogodku z drugimi državami članicami, tretjimi državami in ustreznimi organi EU ali drugimi mednarodnimi ustanovami. Informacije lahko med drugim zajemajo:

- informacije in obveščevalne podatke, pridobljene pred dogodkom, ki bi lahko vplivale na potek dogodka ali vzdrževanje reda in miru ter varnosti na splošno;
- osebe, vpletene v teroristične organizacije, teroristična dejanja ali druge večje kriminalne dejavnosti, ki bi bile lahko posredno povezane s terorizmom;

⁽¹⁾ Člen 46 Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (Schengenska konvencija) (UL L 239, 22.9.2000, str. 19) in člen 26 Pogodbe med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo (Prümska pogodba).

- raven ogroženosti uradnikov (voditeljev držav in vlad, poslancev, drugih pomembnih osebnosti itd.), športnikov, obiskovalcev/gledalcev ter prizorišč; poleg države članice organizatorke, ki nosi največjo odgovornost, bi morale vse druge države članice neodvisno zagotoviti ustrezne informacije v zvezi s temi osebami;
- druge informacije o ciljih in interesih držav članic EU ali tretjih držav v državi organizatorke z namenom njihove boljše zaščite;
- informacije in obveščevalni podatki o morebitnih protestnikih in drugih skupinah;
- informacije, pridobljene ali zahtevane med dogodkom v zvezi z osebami, osumljenimi storitve kaznivega dejanja, vključno z njihovimi imeni, datumi rojstva, stalnim prebivališčem, preteklostjo, okoliščinami prijetja in/ali natančnim opisom storjenega kaznivega dejanja;
- informacije o zakonodaji, ki se uporablja, in politiki policije glede kazenskega pregona (v drugih državah članicah ali tretjih državah);
- poročila o incidentih in o ocenah ter prispevke za ta poročila.

II.3 Ocena nevarnosti in analiza tveganja

Ustrezna in pravočasna ocena nevarnosti (v zvezi s terorizmom, javnim redom, organiziranim kriminalom ipd.), ki preti mednarodnemu dogodku, je z vidika varnosti osrednjega pomena. Poleg posebne ocene ustrezne nevarnosti bi bilo treba pripraviti analizo, ki bi zajemala pridobivanje, ocenjevanje in sporočanje informacij, pomembnih za varnost, ki se nanašajo na dano konkretno situacijo.

Poleg obveščevalnih podatkov, ki so na voljo državi organizatorke, so osnova za analizo tudi informacije in ocene, ki jih priskrbijo druge države članice. V kar najbolj zgodnji fazi pred mednarodnim dogodkom bi morala vsaka točka za stike ustrezni točki v državi organizatorke zagotoviti stalno oceno nevarnosti, tj. v zvezi s posamezniki ali skupinami, ki naj bi na dogodek odpotovale in za katere se ocenjuje, da bi lahko predstavljale grožnjo za vzdrževanje javnega reda in miru in/ali varnosti (na primer znani morebitni protestniki in druge skupine). Oceno je treba poslati državi članici organizatorke, pa tudi drugim zadevnim državam, na primer tranzitnim ali sosednjim državam.

Ta analiza se lahko oblikuje v skladu z okvirno analizo v prilogah B, C in D. Če take informacije niso na voljo, je o tem treba ustrezno obvestiti državo organizatorke. Države članice bi morale na ustrezen način poslati oceno državi organizatorke, kakor hitro je to mogoče, z uporabo razpoložljivih varnih komunikacijskih povezav.

Europol lahko v skladu s svojimi pooblastili in s Konvencijo o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Konvencija o Europolu) ⁽¹⁾ zagotavlja ustrezne informacije in analize, pa tudi pripravlja splošne ocene nevarnosti na podlagi prispevkov držav članic. Te informacije morajo biti na voljo v kar najbolj zgodnji fazi. Če take informacije niso na voljo, se o tem lahko ustrezno obvesti država organizatorke.

Izbira ustreznih, potrebnih in primernih ukrepov bi morala temeljiti na oceni nevarnosti, v kateri bi bila podana verjetnost morebitne škode, in na analizi tveganja.

Zaradi tega bi morala odgovorna država organizatorke, ki ji pri tem po potrebi pomagajo druge države članice in ustrezni organi EU, najpozneje šest mesecev pred zadevnim dogodkom pripraviti posodobljeno oceno nevarnosti in analizo tveganja. Ko se dogodek približuje, bi bilo treba informacije redno posodabljeni. Mesečno analizo bi bilo treba poslati v zadnjih treh mesecih pred dogodkom in po potrebi tudi vsak teden. S takimi ocenami in analizami bi se morale sodelujoče države in organi med seboj seznanjati.

Med dogodkom bi bilo treba izdajati dnevna poročila o stanju. Navedena poročila bi morala temeljiti na informacijah, ki jih priskrbi država organizatorke, druge države članice in pristojni organi EU. Ocena stopnje tveganja bi morala temeljiti na najnovejših informacijah gostujoče policijske enote ali točk za stike, ki so povezane z dogodkom. Te informacije morajo biti toliko izčrpe, kolikor dovoljujejo informacije, ki so na voljo.

III. UPRAVLJANJE DOGODKA

III.1. Obveznosti sodelujočih organov in služb v državi članici organizatorke

Pristojni organ države članice organizatorke bi moral pripraviti celovit operativni načrt, na podlagi katerega se oblikujejo vsi nadaljnji podrobnejši načrti. Pripraviti bi moral tudi vrsto načrtov na ravni politike (strateških), pa tudi na splošni operativni ravni (operativnih) in na dejanski ravni delovanja na terenu (taktičnih). Postopek načrtovanja je treba začeti v kar najbolj zgodnji fazi.

⁽¹⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 2.

Pred dogodkom mora država članica organizatorica zagotoviti, da so jasno opredeljene vloge vseh sodelujočih organov in služb ter da se njihove obveznosti sporočijo vsem zadevnim stranem.

Država članica organizatorica lahko pripravi splošno matriko, v kateri prikaže vse uporabljene procese in ključne akterje (npr. organizacijo zasedanja, zagotavljanje varnosti, vzdrževanje reda in miru, pravne storitve, socialne in preventivne storitve, zdravstvene storitve ter javni prevoz in druga infrastrukturna vprašanja). Ta „načrt“ je lahko uporabno orodje za ponazoritev okvira načrtovanja, pa tudi za to, da se zagotovi, da so vključeni vsi potrebni procesi.

Za dogodek se lahko ustanovi usklajevalna projektna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki vseh sodelujočih organov in služb. Skupina bi se morala sestajati redno pred in med zadevnim dogodkom ter po njem, da bi zagotovila, da se odloča na povezan in usklajen način. Prednostna naloga skupine bi moralo biti zagotavljanje učinkovite komunikacijske povezave med vsemi organi in službami.

Pristojni organi in službe morajo zagotoviti materialne, tehnične in človeške vire, ki so potrebni za izvajanje zadanih nalog s potrebno učinkovitostjo, kakovostjo in hitrostjo. Zbirka podatkov o vseh razpoložljivih virih in ustreznih točkah za stike bi bila za državo članico organizatorico zelo uporabno orodje.

Policijski organi države članice organizatorice morajo zagotoviti, da so z dejanskim organizatorjem dogodka sklenjeni vsi potrebni sporazumi in dogovori v zvezi s policijskimi dejavnostmi. Organizator nosi glavno odgovornost za dogodek; sestaviti bi bilo treba seznam zahtev, ki morajo biti izpolnjene glede na vrsto dogodka. Dogovori lahko med drugim zajemajo:

- kraje dogodka, na katerih ne bi smelo priti do nobenega kršenja javnega reda (prostori za zasedanja, hoteli);
- kontrolo na vhodu in tudi morebitno varovano območje ter pristojnosti na obeh teh področjih;
- varnostne ukrepe, ki jih izvaja organizator, npr. interni video nadzor;
- celovito in redno ažurirano izmenjavo informacij o delegatih in ostalih udeležencih dogodka (ime, funkcija, dolžina bivanja, nastanitev, prevoz ipd.);
- vse ukrepe v zvezi z varnostjo pomembnih osebnosti in hotelsko varnostjo.

III.2. Ohranjanje javnega reda in varnosti

III.2.1 Javni red in varnost

Ob spoštovanju osnovnih načel iz oddelka I.2 morajo pristojni organi države članice organizatorice vzpostaviti jasno in celovito politiko glede policijskega delovanja na mednarodnih dogodkih. Ta celovita politika lahko zajema naslednje politike:

- za policijske akcije je značilno zagotavljanje varnosti mirnih protestov;
- policija mora s pomočjo dialoga in prepričljivega stanja pripravljenosti obdržati nadzor ter s tem omejevati ali preprečevati nemire ali večje izgrede;
- policija mora po lastni presoji in po potrebi izkazovati nizko raven vidne prisotnosti in visoko raven strpnosti v zvezi z mirnimi zbiranji in protesti;
- odvzemi prostosti se izvajajo z namenom kazenskega pregona ali začasnega pridržanja ipd. ter v skladu z nacionalno zakonodajo;
- na splošno se morajo policijsko delovanje osredotočiti na skupine, ki načrtujejo izgrede ali so pokazale tako namero;
- treba je spodbujati sodelovanje z drugimi državami članicami, tretjimi državami, organi EU in mednarodnimi ustanovami na ustreznih področjih, na primer pri vprašanju mej.

Država članica, ki na svojem ozemlju organizira več kot en dogodek, mora zagotoviti, da je policijska politika kazenskega pregona za različne dogodke kolikor je mogoče usklajena. Če se šteje za primerno, se lahko ta politika usklajuje z drugimi državami članicami.

Pristojni organi v državi članici organizatorici morajo že v zgodnji fazi vzpostaviti dialog s posamezniki in skupinami (tudi z aktivističnimi skupinami in protestniki), lokalnimi oblastmi, ustreznimi infrastrukturnimi službami, lokalnim prebivalstvom in drugimi ključnimi akterji, da bi zagotovili, da so zbiranja in upravičeni protesti izvedeni na miren način. Omenjeni dialog mora temeljiti na skupni odgovornosti. Začeti se mora v zgodnji pripravljalni fazi in se uporabljati kot sredstvo pred in med dogodkom ter po njem.

Vzpostavitev konstruktivne mreže, v kateri velja medsebojno spoštovanje, bo služila preprečevanju morebitnih izgrediv, pa tudi kot sredstvo za posredovanje v konfliktnih situacijah.

Strukture ali skupine za dialog se morajo vzpostaviti na nacionalni ravni in morajo pri pripravi in izvajanju svojih nalog upoštevati različne kulture v različnih državah članicah ⁽¹⁾.

Treba je vzpostaviti komunikacijske kanale med pristojnimi organi ter različnimi organizacijami, civilnimi združenji in predstavniki protestnikov. Organizatorjem protestov in vsem ustreznim stranem se lahko zagotovijo informacije v zvezi z:

- praktičnimi zadevami, tj. nastanitvijo in logistiko;
- ustrežno zakonodajo, ki se uporablja za proteste, svobodo govora, državljansko nepokorščino ipd.;
- politiko policije glede kazenskega pregona v zadevah, v katerih se lahko postopa nevsiljivo, in navodili o policijski uporabi sile;
- točkami za stike v okviru policije in drugih ustreznih organov.

Posredovanje zgornjih informacij v različnih jezikih (npr. s pomočjo zloženek ali spletnih strani) je ukrep, o katerem je treba razmisliti. Informacije se tujim obiskovalcem lahko posredujejo s pomočjo ustreznih točk za stike.

III.2.2 *Ukrepanje v zvezi s kaznivimi dejanji*

Organi pregona v državah članicah bi si morali v skladu z ustrežno zakonodajo in opredeljenimi politikami prizadevati za sistematičen kazenskopreiskovalni postopek zoper kazniva dejanja, storjena v zvezi z nasilnimi protesti ali drugimi izgredi med večjimi dogodki.

Vsa opredeljena in dokazljiva kazniva dejanja morajo biti načeloma in ob doslednem upoštevanju nacionalne zakonodaje predmet kazenskega pregona v državi organizatorke ali s strani pristojnih sodnih organov v drugi državi. Če v državi članici organizatorke ni možen takojšnji kazenski pregon, morajo druge države članice storiti vse, da se v skladu z nacionalno zakonodajo, obstoječimi dokazi in okoliščinami vsakega posameznega primera identificirajo in kazensko preganjajo njihovi lastni državljani.

Država članica organizatorka mora urediti vse potrebno za zagotovitev, da so za aretacije in preiskave kaznivih dejanj na voljo zadostna sredstva ter da so za omejitev prostosti in pridržanje v predkazenskem postopku na voljo zadostne zmogljivosti. Priporočljivo je, da se načrtuje najslabši možni potek dogodkov z večjim številom storilcev.

Zato bi bilo treba organe pregona spodbuditi, da prevzamejo večjo količino dela, imeti pa bi morali tudi ustrezne zmogljivosti na primer za:

- sprejemanje hitrih odločitev o uporabi pridržanja v predkazenskem postopku;
- sprejemanje hitrih odločitev o preiskovalnih ukrepih, za katere je potreben sodni nalog;
- vodenje večjega števila kazenskih postopkov;
- odzivanje na pravne zahteve drugih držav članic.

III.2.3 *Teroristične grožnje*

Ker so EU in nekatere njene države članice pomembni akterji v mednarodni politiki, so EU in njene države članice verjetna tarča politično in versko motiviranih mednarodnih teroristov. Poleg napadov mednarodnih teroristov na EU in njene države članice ob velikih dogodkih, obstaja možnost napadov terorističnih skupin ali organizacij, ki delujejo v EU ali njenih državah članicah.

Tarča takih terorističnih napadov bi lahko bil dogodek sam, pomembne osebnosti, politiki EU, nacionalne delegacije držav članic ali javnost, ki se udeleži dogodka. Prisotnost mednarodnih medijev je za storilce pomembna, saj prek njih lahko predstavijo ideologijo skupine ali organizacije.

Za preprečevanje terorističnih napadov so informacije in obveščevalni podatki o terorističnih skupinah in organizacijah ključnega pomena in bi morali biti vedno na voljo. Zato je za državo članico organizatorke in njene organe kazenskega pregona pomembna izmenjava informacij in obveščevalnih podatkov, tako splošnih kot tistih v zvezi z dogodkom. Organi kazenskega pregona bi morali opredeliti zadevne teroristične skupine, organizacije ter posameznike in preveriti svoje zbirke podatkov v zvezi z dogodkom. Poleg tega bi morale vse druge države članice neodvisno zagotoviti ustrezne informacije v zvezi s temi skupinami, organizacijami ter posamezniki.

Izbor ustreznih, potrebnih in primernih varnostnih ukrepov bi moral temeljiti na oceni nevarnosti in analizi tveganja.

⁽¹⁾ Elementi, naštetni na strani 3 Skleпов delovne podskupine EUCPN JAI 82 z dne 27. novembra 2001.

III.3 Operativno sodelovanje z drugimi državami članicami

III.3.1 Čezmejno sodelovanje

Čezmejno sodelovanje je potrebno, če država članica organizatorica in sodelujoče države izvajajo skupen prožen mejni režim, da bi okrepile policijske dejavnosti na obmejnih območjih, prilagojene konkretni situaciji ali grožnji. Po potrebi naj se izvaja skupno ali usklajeno preventivno patroliranje in kontrole.

Za države članice, ki uporabljajo ustrezne dele schengenskega pravnega reda, so lahko koristni členi 23 do 31 Zakonika o schengenskih mejah ⁽¹⁾ o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah kot instrument, s katerim se posameznikom ali skupinam, za katere se ocenjuje, da bi lahko ogrozile javni red in mir in/ali varnosti, prepreči, da odpotujejo na kraj dogodka.

V ta namen bi bilo zato treba pripraviti vse potrebno za hitro in učinkovito izvajanje morebitnih ukrepov izгона.

III.3.2 Operativna podpora

Država članica organizatorica lahko v skladu z nacionalno zakonodajo ⁽²⁾ za poseben dogodek zaprosi za razporeditev policistov ali obveščevalnih častnikov za operativno podporo iz druge države članice. Podrobna prošnja za operativno podporo, vključno z navedbo razlogov za prošnjo, se predloži takoj, ko je to mogoče. V ta namen je v Prilogi A določen standardni obrazec.

Imenovani uradniki morajo imeti potrebno znanje in izkušnje za dodeljene naloge, odvisno od vrste zaprosene pomoči.

Kakršno koli operativno podporo, ki jo nudijo tuji uradniki, je treba vključiti v operativne načrte pristojnih organov države organizatorke. Tako morajo tuji uradniki:

- v največji možni meri sodelovati v operativni strukturi informiranja;
- biti v enem od njihovih delovnih jezikov obveščeni o operativnih načrtih in ustreznih politikah, vključno z navodili o uporabi sile itd.;
- še pred dogodkom imeti možnost, da spoznajo kraj in razporejene policijske organe itd.;
- udeležiti se vseh ustreznih informativnih sestankov (tj. ki ustrezajo njihovi nalogi in če so ti sestanki v jeziku, ki ga razumejo); ter
- biti po potrebi dejavno vključeni v razporejanje policije na terenu.

Pristojni organizacijski organi so odgovorni za fizično varnost tujih uradnikov. Ti pa morajo zagotoviti, da njihova dejanja ne povzročajo nepotrebnih sporov, nevarnosti ali neupravičenih tveganj.

Tuji uradniki bi se morali, ko so razporejeni po terenu, vedno obrniti na člane pristojnih organov države gostiteljice in biti praviloma pod njihovim nadzorom, slednji pa morajo biti ustrezno obveščeni o operativnem načrtu in znati komunicirati v jeziku, ki ga tuji uradnik razume. Komunikacijske povezave med tujimi uradniki, gostiteljskimi točkami za stike, upravo razporejenih policijskih organov in drugimi ključnimi akterji bi morale biti učinkovite ter delovati v celoti med dogodkom, v skladu s potrebami pa do določene mere tudi pred dogodkom in po njem.

III.3.3 Uradniki za zvezo ⁽³⁾

Na zahtevo države članice organizatorke lahko po potrebi vsaka država članica ali druga pristojna organizacija EU oziroma druga pristojna organizacija za posamezen dogodek imenuje uradnike za zvezo. Prošnja za uradnike za zvezo bi se morala predložiti v čim bolj zgodnji fazi in najpozneje šest tednov pred dogodkom. V ta namen je v Prilogi A določen standardni obrazec.

Zainteresirane države članice lahko za to, da v državo članico organizatorke pošljejo uradnika za zvezo, zahtevajo povabilo.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

⁽²⁾ Vključno s členom 26 Prümške pogodbe.

⁽³⁾ Glej točko II(1)(c) Sklepa Sveta in predstavnikov vlad držav članic z dne 13. julija 2001 o varnosti na zasedanjih Evropskega sveta in drugih primerljivih dogodkih.

Uradniki za zvezo se lahko izmenjujejo v skladu z dvostranskimi sporazumi, sklenjenimi med državo članico organizatorke in drugo sodelujočo državo članico.

Uradnika za zvezo je treba imenovati najpozneje dva tedna pred dogodkom, ko se mora tudi začeti sodelovanje. Država članica organizatorke mora v tesnem sodelovanju z drugimi državami članicami odločiti o imenovanju in nalogah uradnikov za zvezo prek točk za stike.

Uradnik za zvezo se lahko na podlagi svojih izkušenj razporedi na (katero koli) točko za stike v državi gostiteljici, kjer je zadolžen za komunikacijo z domačo državo; v tem primeru mora država članica organizatorke poskrbeti za ustrežna sredstva za komunikacijo.

Vloga uradnikov za zvezo je svetovanje in pomoč. Tuji uradniki za zvezo morajo biti neoboroženi in v državi gostiteljici nimajo nobenih uradnih policijskih pooblastil⁽¹⁾. Glede na svoje posebne naloge bi morali imeti uradniki za zvezo ustrezne izkušnje pri vzdrževanju reda in miru ali na področju boja proti terorizmu, zlasti pa bi morali:

- natančno poznati svoje nacionalne organizacije in organe;
- imeti izkušnje pri vzdrževanju javnega reda in miru na pomembnih dogodkih;
- imeti dostop do vseh koristnih virov informacij v domači državi članici, tudi do informacij v zvezi s skrajneži in drugimi ustreznimi skupinami iz policijskih in drugih ustreznih virov;
- biti sposobni organizirati obveščevalne dejavnosti v nacionalnem okviru pred in med dogodkom ter analizirati ustrezne informacije;
- dobro obvladati delovne jezike, ki jih izbere država članica organizatorke.

Uradniki za zveze bi morali takoj po prihodu obvestiti točko za stike, kamor so bili dodeljeni, o svojem prihodu, da se pojasnijo naloge in mandat, ki so jim bili dodeljeni. Ta postopek akreditacije bo izvedla država članica organizatorke.

III.3.4 Opazovalci

Države članice lahko s privolitvijo države članice organizatorke pošljejo opazovalce, da bi pridobili izkušnje na področju varnosti ter vzdrževanja reda in miru na mednarodnih dogodkih za prihodnje dogodke v njihovih domačih državah. Na podlagi prošnje lahko opazovalec poda prispevek k ocenjevanju, ki ga izvede država članica organizatorke.

Opazovalcem je treba v kar največji meri dovoliti sodelovanje na načrtovalnih sestankih, obveščanjih, usklajevalnih sestankih, operativnem razporejanju in drugih dejavnostih, da bi kar najbolje izkoristili svoj obisk. Opazovalci bi morali takoj po prihodu obvestiti točko za stike, kamor so bili dodeljeni, o svojem prihodu. Postopek akreditacije bo izvedla država članica organizatorke.

III.3.5 Finančna ureditev in oprema

Običajno naj bi stroške nastanitve in bivanja povabljenih tujih uradnikov, ki pripotujejo na njeno ozemlje, krila država članica organizatorke. Potne stroške običajno krije domača država.

Država pošiljateljica bi morala prevzeti vse stroške, povezane z opazovalci, ki so poslani v državo članico organizatorke. Država članica organizatorke lahko – če je mogoče – opazovalcem zagotovi potrebna komunikacijska sredstva in drugo opremo.

Država članica organizatorke in druge države članice se lahko dogovorijo za podporo v obliki začasnega zagotavljanja opreme ali drugih virov, pri čemer se ti dogovori po možnosti sklenejo s dvostranskimi/večstranskimi sporazumi.

III.3.6 Komunikacijski načrt

Ustrezen pretok informacij med policijskimi organi in drugimi službami bi moral biti zagotovljen z natančnim komunikacijskim načrtom. Vsi sodelujoči v državi članici organizatorke bi morali razviti skupno komunikacijsko strategijo, da bi se izognili prekrivanju ali sporočanju nepopolnih informacij.

Da ne bi prišlo do razlik v znanju (npr. jezik), bi se morali v komunikacijski načrt vključiti uradniki za zvezo in drugo osebje.

V komunikacijski načrt bi bilo treba vključiti tudi druge akterje (npr. gasilce, reševalce).

(¹) Člen 2 Skupnega ukrepa 97/339/PNZ.

III.4 Medijska strategija

Da bi zagotovili točno in pravočasno medijsko pokritost mednarodnih dogodkov, bi bilo treba pred in med dogodkom ter po njem izvajati vnaprej opredeljeno strategijo za odnose z mediji.

Medijem bi bilo treba zagotoviti največjo možno stopnjo svobode pri pokrivanju dogodka in tako obvarovati pravico do svobodnega izražanja mnenj v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Medijska strategija bi morala biti usmerjena k odprtosti in preglednosti.

Priporoča se, da se za medije določi enotna točka za stike, da bi tako zagotovili usklajeno medijsko pokritost. Dovolj zgodaj pred dogodkom bi morala država članica organizatorica vzpostaviti celovito medijsko strategijo, ki med drugim vključuje:

- določitev točke za stike za medije, ki bo te usmerjala k ustreznim predstavnikom za stike z javnostjo;
- določitev področja pristojnosti vsakega predstavnika za stike z javnostjo; ter
- informacije, namenjene javnosti, o policijskih ukrepih in postopkih v primeru izredov.

III.5 Navodila, usposabljanje in urjenje

Oblikovanje evropskega programa „Navodila, usposabljanje in urjenje“ (ITE – *Instruction, Training and Exercise*) temelji na mednarodnih strateških dogovorih, vzajemno razvitih postopkih in delovnih metodah. Na podlagi sodelovanja pri dejavnostih ITE se lahko uradniki, enote, organizacije in države pripravijo na dogodke, ki so opisani v tem priročniku ⁽¹⁾.

Veliki dogodki, kakor so opredeljeni v tem priročniku, imajo mednarodni in čezmejni vidik in zahtevajo:

- izmenjavo informacij med državami članicami o dogodku; upravljanje informacij;
- poznavanje organiziranosti policije v državi članici organizatorici;
- pridobitev izkušenj pri velikih dogodkih ter izmenjavo tako pridobljenih informacij; seminarje o pridobljenih izkušnjah in študije primerov.

Zgoraj navedeni elementi se lahko nato uporabijo kot prispevek za ta priročnik, ki se bo redno posodabljal in izboljševal.

Pri razvijanju, oblikovanju in izvajanju ITE sodeluje tudi Evropska policijska akademija (CEPOL). Če je mogoče, naj se dejavnosti ITE vključijo v obstoječe postopke in orodja CEPOL.

IV. OCENA

IV.1 Ocena dogodka

Država članica organizatorica bi morala začeti ocenjevati dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem varnosti med dogodkom in druge pomembne dejavnike. Vse ključno osebje bi bilo treba pozvati, naj prispeva k oceni, ki mora temeljiti na predhodnem načrtovanju dogodka. Med ocenjevanjem lahko država članica organizatorica uporabi ocene drugih držav članic, a o tem se je treba predhodno dogovoriti.

Država organizatorica bi morala čim prej po koncu dogodka pripraviti ocenjevalno poročilo. V primeru incidentov bi morale ocenjevalno poročilo vsebovati tudi poročilo o incidentu.

Po dogodku bi bilo treba organizirati poročanje in pripraviti splošno ocenjevalno poročilo o ustreznih vidikih varnosti. V poročilu bi bilo treba posebej opozoriti na kršitve javnega reda (ali na to, da takšnih kršitev ni), teroristične grožnje in incidente, kazniva dejanja, vpletene skupine in pridobljene izkušnje.

Poročilo in pridobljene izkušnje bi morali biti podlaga za postopek ITE (glej III.5). CEPOL bi moral zagotoviti mednarodno izmenjavo izkušenj v okviru programa ITE. Za njihovo izmenjavo na nacionalni ravni pa so odgovorne posamezne države članice. CEPOL bo poročilo posredoval nacionalnim policijskim akademijam.

Poročilo bi bilo treba prek točk za stike, povezane z dogodkom, posredovati ustreznim organom EU in drugim sodelujočim ali drugače zainteresiranim državam ali organom, da bi bile pridobljene izkušnje in priporočila na voljo prihodnjim organizatorjem večjih dogodkov z mednarodno razsežnostjo.

⁽¹⁾ Za dejavnosti ITE ob večjih dogodkih je odgovorna država članica, v kateri se dogodek odvija. To pomeni, da so države članice same odgovorne za učinkovitost dejavnosti ITE in da ta priročnik prav zato ne vsebuje dodatne pomoči ali navodil v zvezi s tem.

IV.2 Strateška ocena

Da bi izmenjali izkušnje in najboljše prakse, bi morala pristojna delovna skupina Sveta po potrebi organizirati srečanje strokovnjakov.

Takšnega srečanja bi se morali udeležiti visoki policijski uradniki z izkušnjami na področju vzdrževanja javnega reda in miru na večjih mednarodnih dogodkih. Ena izmed tem takega srečanja strokovnjakov bi moralo biti razvijanje in prilagoditev tega priročnika ob upoštevanju izkušenj z nedavnih dogodkov.

PRILOGA A

STANDARDNI OBRAZEC PROŠNJE ZA URADNIKE ZA ZVEZO ALI URADNIKE, KI ZAGOTOVIJO DRUGE VRSTE OPERATIVNE POMOČI

1. Vrsta zaprosene pomoči (uradnik za zveze, policist v civilu, posrednik ali drugo)
 2. Dogodek
 3. Obdobje
 4. Kraj
 5. Opis nalog (čim bolj podroben)
 6. Znanje jezikov (delovni jeziki dogodka)
 7. Druga posebna znanja (poznavanje posameznih skupin, izkušnje s posredovanjem ipd.)
 8. Naloge, ki jih je treba opraviti pred prihodom:
 - komunikacija z domačo državo,
 - zbiranje posebnih vrst informacij,
 - druge naloge.
 9. Komunikacijska sredstva (mobilni telefon, internet)
 10. Druge vrste zaprosene opreme
 11. Prosimo, odgovorite do:
-

PRILOGA B

ANALIZA TVEGANJA GLEDE MOŽNIH PROTESTNIKOV IN DRUGIH SKUPIN

1. Ime poznane skupine, ki bi lahko protestirala ali kako drugače vplivala na dogodek
 2. Sestava, število članov
 3. Razpoznavni znaki (oblačila, logotipi, zastave, gesla ali druge zunanje značilnosti)
 4. Narava skupine (nasilna – obstaja nevarnost izgredov?)
 5. Metode protestiranja in/ali aktivistične metode
 6. Notranja organizacija in delovanje skupine:
 - vodstvo,
 - sredstva komunikacije,
 - druge informacije o strukturi.
 7. Povezave z drugimi skupinami (nacionalne ali mednarodne)
 8. Člani, ki so bili že vpleteni v relevantne incidente:
 - vrsta incidenta,
 - kraj (država),
 - posamezno ali v skupini,
 - obsodbe v zvezi z zgornjim, v skladu z nacionalno zakonodajo.
 9. Vedenje:
 - do policijskih služb in ukrepanja,
 - do lokalnega prebivalstva,
 - uporaba orožja,
 - uživanje alkohola in uporaba drog,
 - nošenje mask,
 - vedenjski vzorec pri različnih vrstah dogodkov.
 10. Povezave z mediji in odnos do njih (medijska strategija, predstavnik za stike z javnostmi ipd.)
 11. Spletna mesta, oglasne deske itd.
 12. Izbira poti za potovanje
 13. Prevozna sredstva
 14. Izbira nastanitve
 15. Dolžina prebivanja
 16. Informacije, ki so jih posredovali uradniki za zveze v tretjih državah glede možnih protestnikov ali aktivistov iz teh držav
 17. Druge pomembne informacije
 18. Viri informacij ter analiza točnosti in zanesljivosti prejetih informacij
-

PRILOGA C

STANDARDNI OBRAZEC ZA IZMENJAVO INFORMACIJ GLEDE POSAMEZNIKOV, KI PREDSTAVLJAJO TERORISTIČNO GROŽNJO ⁽¹⁾

Država, ki izdaja informacije

Dogodek

Datum dogodka

Osební podatki o posamezniku	Ime	
	Priimek	
	Datum rojstva	
	Državljanstvo	
	Številka potnega lista	
	Kazenska evidenca	
	Nasilna dejanja	
	Uporabljen prevoz	
	Ime organizacije/podporne mreže	
	Fizične lastnosti: — višina — postava — barva oči — brazgotine	
	Opombe	
	Drugo	

FOTOGRAFIJA

Prstni odtis

(1) Opomba: informacije na tem obrazcu so zaupne in se jih nikoli ne sme posredovati tretjim stranem brez dovoljenja prve države pošiljateljice. Uporabiti bi se moral ustrezen kodeks ravnanja.

PRILOGA D

STANDARDNI OBRAZEC ZA IZMENJAVO INFORMACIJ GLEDE SKUPIN, KI PREDSTAVLJAJO TERORISTIČNO GROŽNJO ⁽¹⁾

Država, ki izdaja informacije

Dogodek

Datum dogodka

Podrobnosti glede skupine	Ime skupine	
	Izvor in namen skupine	
	Kratek opis prejšnjih dejavnosti	
	Način delovanja	
	Opombe	

(1) Opomba: informacije na tem obrazcu so zaupne in se jih nikoli ne sme posredovati tretjim stranem brez dovoljenja prve države pošiljateljice. Uporabiti bi se moral ustrezen kodeks ravnanja.

PRILOGA E

REFERENČNI DOKUMENTI

- Konvencijo o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Konvencija o Europolu) (UL C 316, 27.11.1995, str. 2);
- Skupni ukrep Sveta 97/339/PNZ z dne 26. maja 1997 o sodelovanju na področju javnega reda in miru ter varnosti (UL L 147, 5.6.1997, str. 1);
- Protokol o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije (UL L 340, 10.11.1997, str. 93);
- Pogodba iz Nice, Izjava o kraju zasedanja Evropskega sveta (UL C 80, 10.3.2001, str. 85);
- Sklep Sveta 2001/264/ES z dne 19. marca 2001 o sprejetju predpisov Sveta o varovanju tajnosti (UL L 101, 11.4.2001, str. 1);
- Resolucija Sveta z dne 4. decembra 2006 o posodobljenem priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico (UL C 322, 29.12.2006, str. 1);
- Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1);
- Pogodba med Kraljevino Belgijo, Kraljevino Nizozemsko in Velikim vojvodstvom Luksemburg o čezmejnem posredovanju policije z dne 8. junija 2004;
- Pogodba med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko in Republiko Avstrijo (Prümska pogodba) (dokument Sveta št. 16382/06);
- Priročnik s smernicami za obvladovanje konfliktov (dokument Sveta št. 7047/01);
- Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic z dne 13. julija 2001 o varnosti na zasedanjih Evropskega sveta in drugih primerljivih dogodkih (dokument Sveta št. 10916/01);
- Kontrolni seznam glede možnih ukrepov ob zasedanjih Evropskega sveta in drugih primerljivih dogodkih (dokument Sveta št. 11572/01);
- Strateške informacije glede zasedanj Evropskega sveta in drugih primerljivih dogodkov – analiza tveganja (dokument Sveta št. 11694/01);
- Sklepi delovne podskupine EUCPN PNZ 82 z dne 27. novembra 2001 (dokument Sveta št. 14917/01);
- Varnostni priročnik za uporabo policijskih organov in služb ob mednarodnih dogodkih, kot so zasedanja Evropskega sveta (dokument Sveta št. 12637/02);
- Varnost na zasedanjih Evropskega sveta in drugih primerljivih dogodkih – mednarodno sodelovanje na zasedanju Evropskega sveta v Laeknu (dokument Sveta št. 9029/02);
- Varnostni priročnik za zasedanja Evropskega sveta in druge primerljive dogodke (dokument Sveta št. 9069/02);
- Varnost na zasedanjih Evropskega sveta (dokument Sveta št. 11836/02);
- Priročnik za sodelovanje med državami članicami za preprečevanje terorističnih dejanj na olimpijskih igrah in podobnih športnih dogodkih (dokument Sveta št. 5744/04);
- Strategija Evropske unije za boj proti terorizmu (dokument Sveta št. 14469/05);
- Podpora Europola državam članicam – večji mednarodni športni dogodki (zadeva Europol št. 2570-50r1).

STALNE TOČKE ZA STIKE S PODROČJA JAVNEGA REDA

(člen 3(b) Skupnega ukrepa 97/339/PNZ (UL L 147, 5.6.1997, str. 1))

Vse spremembe je treba poslati na e-naslov: pcwp@consilium.europa.eu

DČ	Služba	Naslov	Telefon	Faks	E-Naslov
BE	Federal Police PCN/DAO	Fritz Toussaint 47 B-1050 Brussels	(32-2) 642 63 80	(32-2) 646 49 40	dga-dao@skynet.be
	Ministry of the Interior, Crisis Centre	Hertogstraat 53 B-1000 Brussels	(32-2) 506 47 11	(32-2) 506 47 09	
BG	Directorate for International Operational Police Cooperation Ministry of the Interior		(359) 22 82 28 34	(359) 29 80 40 47	NCB@mvr.bg
CZ	Police Presidium of the Czech Republic International Police Co-operation Division	Strojnická 27 PO Box 62/MPS CZ-Praha 7	(420) 974 83 42 10	(420) 974 83 47 16	sirene@mvr.cz
DK	Danish National Police	Polititorvet 14 DK-1780 København V	(45) 33 14 88 88	(45) 33 32 27 71	NEC@politi.dk
DE	Bundeskriminalamt	Thaerstr. 11 D-65193 Wiesbaden	(49) 61 15 51 31 01	(49) 61 15 51 2141	@bka.bund.de
	Bundesministerium des Innern	Lagezentrum Alt-Moabit 101 D-10559 Berlin	(49) 301 86 81 10 77	(49) 301 86 81 2926	poststelle@bmi.bund.de
EE	Central Law Enforcement Police	Ädala 4E EE-10614 Tallinn	(372) 612 39 00	(372) 612 39 90	julgustuspolitsei@jp.pol.ee
EL	Ministry of Public Order International Police Cooperation Division	Kanellopoulou 4 GR-10177 Athens	(30) 210 69 77 56 23	(30) 21 06 92 40 06	registry@ipcd.gr
ES	Dirección general de la policía, Comisaría general de seguridad ciudadana, Centro nacional de coordinación	C/Francos Rodríguez 104 E-28039 Madrid	(34) 913 22 71 90	(34) 913 22 71 88	cgsc.cgeneral@policia.es
FR	Ministère de l'intérieur Direction Générale de la Police Nationale Cabinet «Ordre Public»	11 rue des Saussaies F-75008 Paris	(33) 140 07 22 84	(33) 140 07 64 99	

DČ	Služba	Naslov	Telefon	Faks	E-Naslov
IE	Office of Liaison and Protection Section, An Garda Síochána	Dublin 8 Ireland	(353) 16 66 28 42	(353) 16 66 17 33	gdalp@iol.ie
IT	Ministero dell'interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Ufficio Ordine Pubblico	Piazza del Viminale 1 I-00184 Roma	(39) 06 46 52 13 09 (39) 06 46 52 13 15	(39) 06 46 53 61 17	cnims@interno.it
CY	Ministry of Justice and Public Order Police Headquarters — European Union and International Police Cooperation Directorate — Operations Office of the Cyprus Police Head- quarters	CY-Nicosia, 1478	(357) 22 80 89 98 (24h) 357) 22 80 80 80 (24h)	(357) 22 30 51 15 (357) 22 80 86 05 (24h)	euipcd@police.gov.cy
			(357) 22 80 80 78 (357) 99 21 94 55	(357) 22 80 85 94	operations.office@police.gov.cy
LV	Operative Control Bureau of Public Security Department Central Public Order Police Department State Police	Brīvības iela 61 LV-1010 Riga	(371) 707 54 30 (371) 707 53 10	(371) 727 63 80	armands.virsis@vp.gov.lv vpdd@vp.gov.lv
LT	Lithuanian Criminal Police Bureau International Liaison Office	Liepyno 7 LT-08105 Vilnius	(370-5) 271 99 00	(370-5) 271 99 24	office@ilnb.lt
LU	Direction Générale de la Police Grand-Ducale Direction des Opérations Centre d'Intervention National	L-2957 Luxembourg	(352) 49 97 23 46	(352) 49 97 23 98	cin@police.etat.lu
HU	International Law Enforcement Cooperation Centre National Police	Teve utca 4-6 H-1139 Budapest	(36-1) 443 55 57	(36-1) 443 58 15	intercom@orfk.police.hu
MT	Malta Police Force Police General Headquarters	M-Floriana	(356) 21 22 40 01 (356) 21 25 21 11	(356) 21 23 54 67 (356) 21 24 77 94	cmru.police@gov.mt
NL	Ministry of the Interior and Kingdom Relations, National Crisis Centre	PO Box 20011 2500 EA The Hague The Netherlands	(31) 704 26 50 00 (31) 704 26 51 51	(31) 703 61 44 64	ncc@crisis.minbzk.nl (24h) (NL/EN)

DČ	Služba	Naslov	Telefon	Faks	E-Naslov
AT	Federal Ministry of the Interior Directorate General for Public Safety Operations and Crisis Coordination Centre	Minoritenplatz 9 A-1014 Wien	(43) 15 31 2 6 32 00 (43) 15 31 2 6 37 70 (24h)	(43) 15 31 2 6 31 20 (24h) (43) 15 31 26 10 86 12 (e-fax, 24h)	ekc@bmi.gv.at (24h)
PL	General Headquarters of Police Crises Management and Anti Terrorism Bureau contact point concerning counter-terrorism Division on Combating Terrorist Acts Central Bureau of Investigation National Police Headquarters	ul. Puławska 148/150 PL-02-624 Warszawa	(48-22) 601 36 40 (48-66) 763 13 25 (48-22) 601 32 75	(48-22) 601 32 37 (48-22) 601 42 93	ncbwarsaw@policja.gov.pl counterterror@policja.gov.pl
PT	Ministério da Administração Interna Gabinete Coordenador de Segurança	Av. D. Carlos I- 7º P-1249-104 Lisboa	(351) 213 23 64 09	(351) 213 23 64 25	gsc@sg.mai.gov.pt
RO	International Police Cooperation Centre (IPCC) Operational Anti-Terrorist Coordination Centre (Romanian Information Service)	Calea 13 Septembrie 1-5 RO-Bucharest Bulevardul Libertatii 14-16 RO-Bucharest	(40) 213 16 07 32 (40) 214 02 35 98	(40) 213 12 36 00 (40) 213 45 10 66	ccpi@mai.gov.ro ipct@dcti.ro
SI	International Police Cooperation Sector in Criminal Police Directorate	Štefanova 2 SLO-1000 Ljubljana	(386) 14 72 47 80	(386) 12 51 75 16	interpol.ljubljana@policija.si
SK	Prezídium Policajného zboru Úrad medzinárodnej policajnej spolupráce	Pribinova 2 SK-812 72 Bratislava	(421) 961 05 64 50	(421) 961 05 64 59	spocumps@minv.sk
FI	Helsinki Police Department Operational Command Centre	Pasilanraitio 13 FI-00240 Helsinki	(358-9) 189 40 02	(358-9) 189 28 21	johtokeskus@helsinki.poliisi.fi
SE	National Criminal Police, International Police Cooperation Division (IPO)	POB 12256 S-10226 Stockholm	(46) 84 01 37 00	(46) 86 51 42 03	ipo.rkp@polisen.se
UK	Home Office Public Order Unit Serious Organised Crime Agency International Crime	2 Marsham Street London SW1P 4DF POB 8000 London SE 11 5EN United Kingdom	(44) 20 70 35 35 09 (44) 20 70 35 18 10 (44) 20 73 28 81 15	 (44) 20 73 28 81 12	Christian.Papaleontiou@homeoffice. gsi.gov.uk David.Bohannan@homeoffice.gsi. gov.uk london@soca.x.gsi.gov.uk